

Đóa Hoa Cài Áo

Chúng ta đang ở trong thế giới tương đối, thì đương nhiên phải bị ảnh hưởng với đời sống đầy khái niệm tương đối này, trong suốt cuộc đời.

Vì đang sống và đang chấp từng khái niệm với những cảnh giới hiện hữu, Tương Đối này là thật có, nên lúc nào chúng ta cũng đắm chìm trong ý niệm phân biệt hình tướng, danh từ, lời nói Nhị Biên; Vâng, suốt cả cuộc đời chúng ta hầu như hoàn toàn bị chi phối bởi cái ý niệm kiên cố Nhị Biên: tốt/xấu, có/không, cao/thấp, sang/hèn, yêu/ghét, sinh/tử.

Bởi chấp thật tất cả mọi vật, mọi sự, mọi hình tướng, mọi danh từ lời nói, mọi khái niệm đều là Tương Đối, nên mới có sinh, có tử, rồi ngay đến những bông hoa cũng bị liên hệ mang những nghĩa này, nghĩa kia! Vô tình chúng ta đã ngộ nhận Thật Tướng của vạn Pháp!

Nhưng sự thật trong Đạo Phật thâm sâu, Đệ Nhất Nghĩa thì sự mất còn, chết sống không ảnh hưởng gì đến Phật Pháp vì Chân Tâm, Phật Tính, không tùy thuộc vào sinh tử, nó siêu việt Nhị Biên Tương Đối, siêu việt vũ trụ vạn vật, nhưng nó lại không tách rời mọi hình tướng, muôn hình, vạn trạng của thế gian, vũ trụ này. Chân Tâm Phật Tính đây, ngay nơi chúng ta, và ở ngay muôn loài, muôn vật.

Với sự thấu hiểu và niềm tin Tuyệt Đối như thế, nên chúng ta biết chắc rằng: Ông Bà, Cha Mẹ, Cửu Huyền, Thất Tổ và ngay cả những Đóa Hoa, cũng đều đang cùng một Lý Sự Vạn Toàn. Bởi thế, chúng ta sẽ cùng đón nhận những bông hoa vi diệu muôn màu sắc và không màu sắc này để cài lên áo, để nhận ra rằng những **Đóa Hoa** mà chúng ta đang cài đó, nó chính là **Hoa**, nó chính là **chúng ta** và nó cũng chính là **Cha Mẹ, Cửu Huyền Thất Tổ**, vì **Pháp Giới Dung Thông, Sắc Không Đồng Nhất**, nên nó thiên biến vạn hóa thế nào chẳng nữa thì Chân Tâm ấy vẫn không nhiễm bởi muôn cảnh, mà vẫn thường vắng lặng, thường chẳng động, thường tự tại, bởi thế nó không biến mất khi chúng ta chết, nó cũng không phải tái tạo khi chúng ta sinh ra, có nghĩa là nó bất biến thường hằng, cho nên nó không phải màu sắc của tang tóc hay không tang tóc.

Vu Lan

Vu Lan, Vu Lan, nghĩa thật thâm sâu

Vu Lan, Vu Lan, đẹp tựa ngọc châu

Vu lan biểu lộ :

« Lòng hiếu thảo, dạ Ghi Ân Bất Diệt,

Ơn mười phương, có sức sống nhiệm màu »

Kìa « Toàn một năng lực linh thiêng vi diệu

Không Sắc, Sắc Không huyền diệu biết bao

nhiều!»

Muôn loài, muôn vật hòa nhịp sống đáng yêu

Động Tĩnh, Âm Dương cùng thể, tuyệt mỹ miều

Vu Lan dâng bông

Em cài đóa hồng

Anh cài bông Sắc

Chị cài bông Không

Vu Lan dâng bông

Bé cài bông vàng

Cô cài bông tím

Thầy cài bông xanh

Không là Sắc, Sắc chẳng khác Không

Hoa là Sắc, Sắc chính là Bông

Hoa là Không, Bông cũng là Sắc

Sắc cùng Không đồng thể mênh mông

Ồ, «Phải chăng chỉ đồng một Đóa Chân Không? »

Ôi tuyệt vời thay Không, Sắc Dung Thông

Vũ Trụ ngay em, này : «Âm Dương Đồng Nhất »

Mẹ, Hoa, Em này: « cùng Thể thật mênh mông...»

Khắp chúng sinh cùng chung một “TÍNH”

Sắc với Không nào khác chi mình

Không và Sắc Dung Thông Siêu Thế

Mẹ, Hoa, Cha linh diệu Toàn Minh

Này này :

*Dịu mát, chan hòa vì diệp thay!
Cành Hoa vẫn đấy, ngay trên tay
Muôn màu sắc, và không màu sắc
Cha chẳng đi đâu, cha vẫn đây*

*Mẹ chẳng đi đâu, mẹ cũng đây
Ngay trên ngực áo, cài Hoa ấy
Hoa nào, màu nào mà chẳng vậy
Hóa hiện, Nhiệm Mâu, ai có hay?*